

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Hapis, zindan, kan hukuk
savaşı, milli kurtuluş ve
demokrasi hareketini kırmaz!

Şubat ayında İzmir'de miting var İŞÇİLER EYLEM ALANINA ÇIKIYOR! HERŞEY MİTINGİN BAŞARISI İÇİN!

Şubat ayında İzmir'de miting var. Türk-İş yönetim kurulu ile eylem düzenleme komitesinin 7 Ocak günü yaptıkları ortak toplantıdan sonra, Şubat ayının ikinci yarısında İzmir'de bir miting yapılmasının karar altına alındığı açıklandı. Bu, 12 Eylül sonrasında, sendikal hareketin düzenleyeceği ilk yitimsiz eylem oluyor.

Bu miting, asıl 21 Aralık'ta, Türk-İş'in Ankara'da düzenlediği "Parlamento'ya Çağrı" toplantısında, taban tarafından karara bağlandı. An Sine-ması'nda bir araya gelen 1800 işçi temsilcisi, Türk-İş yönetiminin tutumunu onaylamadılar, tersine hep bir ağızdan haykırılan belgilerle, "Hemen harekete geçilmelidir" dediler. Sendikacılar birliğe ve eyleme çağır-

dılar. Salonu dolduran işçi temsilcile-ri, "İşçiler Elele, Genel Greve", "Hükümet İstifa", "Demokratik Türkiye" belgileri ile, "Hak Verilmaz Alınır" di-yen tabanın görüşünü dile getirdiler. "Grev yaparsınız da görelim" diyen hükümete, "1985'de gülen yine biz ol-malıyız" diye konuşan patronlara, işçi hareketinin savaşım kararlılığını gös-tererek yanıt verdiler.

Türk-İş'in İzmir'de düzenleyeceği miting çok şeyi bolirleyebilir. Bu mi-ting, işçilerin alanlara çıkarak hem kendi güçlerini görmeleri, hem de dosta düşmana göstermeleri açısin-dan önemlidir. Bu miting, sendikaların demokrasi savaşımındaki yerlerini al-maları, işçi hareketinin ülkenin politik ve toplumsal yaşamına ağırlığını koy-ması açısından önemlidir.

Bu nedenledir ki, daha Ankara top-lantısından hemen sonra, rejim kamp-ından "Aman dikkat!" uyarıları yük-

salmıştır. Rejimin yandaşları, kâh "sosyal bant"tan, kâh "sosyal patla-ma" tehlikesinden dem vurmaya baş-lamıştır.

Bu durumda, işçilerin, sendikacıla-rın İzmir mitinginin başarısı için he-men harekete geçmesi, çok iyi bir ha-zırlık çalışması yürütmesi daha da ya-kıncı bir görev haline geliyor. Ancak böylece, rejimin ve yandaşlarının işçi hareketinin etkisini artırmasını engel-leme çabaları boşa çıkabilir. Ve an-cak iyi bir hazırlık çalışması ile, bu mi-tingin güçsüz, sendikal hareketin tek bir salvosu olarak kalmasını amaçla-yarların hevesleri kursaklarında bira-kılabilir. Bu miting, hükümetin ve pat-ronların dinmeyen saldırılarına karşı işçi hareketinin "Hodri Meydan!" de-mesinin, etkili ve koordineli bir eylem dizisinin güçlü bir başlangıcına dö-nüştürülebilir.

Ankara 11. sayfa

65 yıl önceki cinayet ve bundan çıkarılacak bazı dersler

Bundan 65 yıl önce, Türkiye Komünist Partisi'nin 15 önderi Sürmene açıklarında barbarce öldürüldü. Henüz TKP kurulak dörtbuçuk ay ol-muştu. 1921 yılının 28 Ocak 29 Ocak'a bağlayan gecesi, partimizin kurucusu ve başkanı Mustafa Suphi, Genel Sekreter Ethem Nejat, Merkez Komitesi üyeleri Hümeoğlu Hakkı, Nazmi İbrahim, Topçu Binbaş İsmail Hakkı, Merkez Komitesi'nin asitator-leri Maksud, Bahaettin, Hayrettin, es-ki savaş tutanaklarından subaylar Mehmet Ali Hakkioğlu, Emin Şefik, Kâzım Ali, kısa bir süre sonra da MK politik kuryelerinden Yüzbaşı Nedim Ağah, Denetim Kurulu üyesi İsmail Çitoğlu canavarca katledildi-ler.

Kemalist hükümet bu cinayetin üzerini kapattı. Sonraki hükümetler de aynı yolu izlediler. Ama bu politik cinayetin sonuçları, bugüne dek Tür-kiye'nin bütün politik tarihini ve bir anlamda yazgısını olumsuz yönde belirledi, etkiledi. Bu olaydan gere-ken dersler çıkarılmadı, sürece de sülâyecektir.

65 yıl önceki bu politik cinayetin sonuçları ve bugün bundan çıkarıl-cak dersler nelerdir?

Daha kuruluşundan hemen sonra TKP'ye vurulan bu ağır darbe, ulusal

Ankara 11. sayfa

TKP'nin Banş, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi

Kasım 1985'deki TKP MK'sinin 5. Plenumunda
onaylanan bu belgeyi ATILIM'ın 5-8 sayfalarında
bulabilirsiniz.

ABD-İsrail terörizmine hayır!

LİBYA BAĞIMSIZ VE EGEMEN BİR DEVLETTİR!

1985 sonlarında Amerikan gazete-leri, Reagan'ın, CIA ve öteki yıkıcı ör-güt başkanlarıyla yaptığı toplantıda, Libya devlet başkanı Kaddafi'nin saf dığı edilmesi emrini verdiğini yazdılar. Viyana ve Roma havazalarına bom-balı saldırılar olduğunda, Reagan yö-netimi, bunu bahane ederek hemen "terörizmin ardında Libya var" diye çı-ğırkanlığa başladı. Ardından egemen bir devlet olan İtalya'daki NATO üle-rini İtalya hükümetine sormadan kul-lanarak "özel terör timleri"ni bölgeye aktardı. 6. filo gemilerini Libya açıklarında topladı, bölgedeki tüm ABD üslerini alarmına geçirdi. ABD askerle-rine "hazırol!" emri verdi. Reagan, ge-nelkurul "kuvvet kullanma" yolunun açık olduğunu belirttiği basın top-lantısında, Libya'ya karşı "terörizmin en-beyno uygulanacağını" açıkladı. Öteki

"Batılı müttefik"lerini de buna katıl-maya çağırdı.

ABD emperyalizminin bölgedeki yamağı İsrail yönetimi, bu fırsatı Suri-ye sınırına ve Güney Lübnan'a asker yığarak değerlendirdi. Başbakan Fe-ren, Libya ile Suriye'yi suçlayan de-mecler verdi. Libya'da da Filistin kampları bulunduğunu, bunun için, Tunus gibi, Libya'nın da bombalan-masının "meşru" olacağını söyledi.

Açık ki, 21. yüzyıla 14 yıl kala, dünya üzerindeki gerçekler ile ABD'nin imparatorluk hevesleri çatıyor. Gerçek odur ki, ABD yeryüzündeki 150'yi aşkın devletin yalnızca bir ta-nısıdır. Gerçeğin katarların ezici çoğun-luğu, ABD'nin dünyayı olağı bir sa-vaşın alanı, tek tek ülkeleri de Ameri-

Ankara 16. sayfa

İşte örnek çalışma anlayışı!

İzmir'den bir parti örgütümüz şöyle yazıyor: Radyomuzdan, TKP MK 5. Plenumunun halkımıza yaptığı "ABD ve diktatörlük durdurulmalıdır" çağrısını dinledikten sonra, bu çağrı doğru olduğunda neyi yapabileceğimizi gördük. Ve hemen harekete geçtik.

İlk aşamada yakın çevremizde çağrıda görüşleri, ivedi istemleri götürdük. İlk tepkileri saptadık.

Çevremizdeki kişilerle yaptığımız görüşmelerden, çoğunluğunun ülkemizin Evren-Özel eylemleri Amerika'nın uydusuna dönüştürülmesinin yarattığı tehlikelerden, bu durumun gerek ülkemiz, gerekse de bölge ve dünya barışı için yarattığı tehditten pek tedirginlik duymadığını anladık.

Bu neden böyleydi? Bir kere, değil kapımızda, artık evimizin ta içindeki tehlike hakkında yeterli bir fikirleri yoktu. Sonra insanlarımızın çoğu, günlük yaşamın ağırlığından başlarını kaldırıp bu konuları düşünemiyordular bile. İkizlik, yaşam pahalılığı çantalarına takılmış. "Zaten yaşamıyoruz ki, ölürek kurtuluyoruz" gibisinden konuşuyorlar. Daha iyi bir yaşam istemlerinin barış savaşımı ile, baskıdan korkudan uzak, özgür bir yaşam isteminin, ülkemizin kendi kaderini eline alması savaşımı ile bağı konusundan, açık-seçik fikirleri yok. Aynı şekilde, elde yapabilecek bir şey olmadığını düşünüyorlar. "Biz sıradan yurttaş olarak ne yapabiliriz ki" diyorlar.

Bu saptamalar bize kendi

çevremizde, Merkez Komite'mizin çağrısını işlemek, benimsetmek için hangi konuları üzerinde durmamız, hangi konularda ısrarlı bir ajitasyon ve propaganda çalışması yürütmemiz gerektiğini gösterdi.

Bu doğrultuda, başında, yıldızlar savaşı projesini tanıtan ve bu projeye katılmanın Türkiye açısından doğuracağı tehlikelere dikkat çeken bir köşe yazısını foto-kopi yoluyla çoğalttık. Çevremizdekilere ilettik. Yazıyı okuduğumuz ve üzerinde konuştuğumuz kimseler arasında, bir parti ile bağı olmayanların yanı sıra, SHP, DYP, RPN'nin yerel düzeydeki yöneticileri ve üyeleri, yine sol radikal akımların yandaşları vardı. Bu görüşmeleri yaptığımız kişilerin büyük çoğunluğu ilk yıldızlar savaşı projesinin ve Amerika'nın girişimlerinin, Türkiye'yi

büyük tehlikelerin kucağına atmakta olduğunu konusunda görüş birliğine vardık. Ayrıca, değişik düşünceleri olanlarla tartışlık ve çözüş değişik tokuşunda bulunduk. Bizim görüşlerimize katılanlar arasında "Ben ne yapabilirim" diye soran, önerimiz üzerine aktif destek verişler de oldu. Yazıdan birer örnek alarak konuyu kendi çevrelerine de götürdüler, tartıştılar. Böylece halka açık yerlerde, esnaf dükkanlarında, öğretmenler arasında, özel günlerde yapılan toplantılarda Amerika'nın ve diktatörlüğün durdurulması konusundaki görüşlerimizle insanları tanıştırdık, bunları tartıştılar.

Parti örgütümüzün "Bu konudaki gelişmeleri ilermeyi sürdüreceğiz" diye sona eren yazısında, her parti örgütü açısından değerli olan yığınların durumuna ilişkin

saptamalarını şimdilik bir kenara bırakarak, önemli olan nedir? Bu, yoldaşlarımızın her bir parti örgütü için örnek alınması gereken girişimci tutumlarıdır.

Bu parti örgütümüz Merkez Komitesi'nin halkımıza çağrısına kulak veriyor. Yoldaşlarımız, başka hiçbir direktif beklemeden, konuyu görüşüyor, kendi koşullarını gözeterik kararlar alıyor ve uygulamaya geçiriyorlar. Böylece halkımıza "gecikmeden harekete geçmeliyiz", "seferber olmalıyız" çağrısını yolumdan komünistlerin, bu çağrılarında, en başta kendilerinin uyduklarını, öne atıldıklarını kandıyorlar.

Partimizin çağrısı somuttur. Bu parti örgütümüz de "Biz ne yapabiliriz" sorusunu önce kendisine sormuş ve hemen gecikmeden bir

Arkası 19. sayfa

Hepinize yürek dolusu selam getirdim

Onur ÖZGÜR/İstanbul

Kavgaya girdin mi çok şeyi kabullenmek zorundasın. Öze'riyi, acıları, mahpusluğu. Biz de kabullenmiştik. Yattık, çıktık. Yine dimdik ayaktaydık. Ve yine saharda otobüslerin onuruyla doluyuz.

İnsanları işkenceyle, on yıla varan hapis cezalarıyla yıldıracaklarını sanatlar aldaniyorlar. "Mayasın sağlam" her yurtsever, her ilerici, her demokrat bu hengameden alının akıyla çıkmayı biliyor.

Cezaevlerinde insanlar arabildiğine dışarıyla beraber soluk alırlar. Aralana yeni gittiğinde

söylediğin her şeyi duymuş olduklarını görürsün. Ellerine geçen gazeteleri yutarasına okurlar. Olanaklı olan yerlerde "TKP'nin Ses'i'nin bir programı bile kaçırılmaz. Dinlenir, yorumlanır, tartışılır.

Sol Birlik'den de böyle haberleri olmuştur. Birlik içindeki güçlerden olanlar oturmuş, tartışmış ve karar almışlardır. "Madem ki dışarda böyle bir birlik var, Madem ki yoldaşlarımız saldırıyı omuz omuza karşılamaya karar almışlar, böyleyse bizler de cezaevlerinde bir arada omuzlanmalıyız yaşamı". Böyle derlerken "Solun Birliği Komünist" kuruluştur. Komünün çatısı çatılırken birliğe katılan ayrı sol partilerle de yitirmeyen komünçüler, Emiğin Birliği, Sanayi Dev-Genç, İşçi Gerçeğinden dostları da alınıpda aralarına. Böylece dağınıklığı son verip, tüm sol görüşlü tutukluların örgütlü birliğine doğru sağlam bir ilk adım atılmışlardır.

Cezaevlerinde yaşam koşulları gün geçtikçe ağırlaşmakta. Gün geçtikçe aynı alanı kullanıran insan sayısı artmakta. Ranzalarda kiper kiper yatmak çoktan beri bir "lüks". Verilen yemeklerin kalitesi ve besin değeri gün geçtikçe düşüyor. "Tayin" adı altında verilen ekmeğin en az iki günük ve taş gibi soğuk kopulması çok kötü. Beski, dayak ve işkence "günlük yaşam"ın bir parçası. Her cezaevlerinde insanlar yatıyor. Tüm "sol"ları insanları

ve inançlarını savunmak. Parçaklıkların ardına atılmış bu insanlar yapıdadın her şeye karşın kavgaya atışı ile yapıp tutuşuyorlar.

Tahliyamda, ayrılırken boynuma sarılıp fısıldıyorlar: "Unutma, biz de sahardayız. Bizlerden, mahpus yüreklerden partiye. Sol Birlik'e binlerce selam! Set Unutma ve mutlaka yaz."

Unutmadım. Yazıyorum. Partimize, Sol Birlik'e binlerce yürek dolusu, binlerce mahpus yürek dolusu selam var. Binlerce selam...

ATILIM Avustralya'da

14 Aralık günü Melbourne'da Avustralya Sosyalist Partisi'nin merkez yayın organı "The Guardian" gazetesinin festivali yapıldı. TKP MK organı Atılım da, festivale bir standla katıldı. Standta TKP'nin Türkiye yayınlarının yanı sıra, Merkez Komitesi'nin İngilizce çıkan enformasyon bülteni ve afişler de yeraldı. Haydar Kutlu yoldaşın yazdığı "TKP ve Demokrasi Savaşımı" başlıklı broşürün İngilizcesinin de geniş bir çemide dağıldığı festivalde Atılım standı büyük ilgi topladı.

Celalettin Kesim anıldı

3 Ocak 1986 günü Batı Berlin'de "Şehitlerimizi Anma" gecesi düzenlendi. Gecede, 5 Ocak 1980 günü Türk faşistlerince Batı Berlin'de katledilen TKP üyesi Celalettin Kesim anıldı. Yaklaşık 900 kişinin katıldığı gecede, Türk Merkezi adına başkan Süleyman Ustün bir konuşma yaptı. Çınlıtlı kardeş örgütlerin temsilci göndererek katıldığı ya da mesaj gönderdiği toplantıda, Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi adına da bir konuşma yapıldı. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş ise geceye gönderdiği mesajda "Celalettin Kesim ve tüm devrim şehitlerinin anısı önünde saygı ile eğiliriz" diyor ve "Gecikmeden mücadeleyle yükselmeyiz. Bunun için gerekli olan mücadele ruhunu bugün bu toplantıda andığımız tüm devrim şehitlerinin canlı, güçlü mücadele anılarında bulabiliriz" diye ekliyordu.

Tüm şehitlerin anıldığı gece, zengin bir kültür programı içinde sürdü. Çokkuyula geçen gecenin ardından 5 Ocak günü bir de mesajlı yürüyüş düzenlendi.

SBKP Programı'ndan

Uluslararası işçi ve komünist hareketinde SBKP

SBKP Programı'nın yeniden kaleme alınan biçimi, SBKP Tüzüğü'nde yapılacak değişiklikler ve Sovyetler Birliği'nin 1986-1990 yılları arasında ve 2000 yılına kadarki dönemde ekonomik ve sosyal gelişmesinin temel doğrultularıyla ilgili tasarılar üç aydır Sovyetler Birliği'nde tüm parti örgütlerinde, işletmelerde, yüksek okullarda, askeri birliklerde ve yığın örgütlerinde düzenlenen toplantılarda geniş ve son derece canlı bir şekilde tartışılıyor.

Partili ve partisz tüm emekçiler bu parti belgelerini onayladıklarını belirtiyorlar, ayrıca bu belgelerin daha iyi hale getirilmesi için bunlarda değişiklikler, tamamlamalar yapılmasını öneriyorlar. Tartışma Sovyetler Birliği yığınlar hareketi araçları tarafından geniş olarak yansıtılıyor. SBKP MK Organı "Pravda" gazetesi her gün iki sayfasını ülke çapında yapılan bu tartışmaya ayırıyor. Çeşitli parti örgütlerinde, işletmelerde ileri sürülen görüşlere ve ayrı ayrı Sovyet yurttaşlarının "Pravda" gazetesine gönderdikleri mektuplarda dile getirilen görüşlere geniş yer veriyor. Bu belgelerin yayımları tartışmaya açılmasından sonra 1985 yılı sonuna kadar geçen 2,5 ay içinde sadece Program ve Tüzük ile ilgili olarak yalnız "Pravda"nın sayfalarında görüşlerini bildirenler arasında SSCB Bilimler Akademisi Başkanı A. Aleksandrov'dan Belorusyalı köylü kadın L.Brizga'ya, Akademisyen P.Pedoseyev'den Sibiryalı işçi M.Morozov'a, 1919'dan beri partili P.Osinovskiy'den Başkur G.Arslanov'a kadar çeşitli kişiler yer alıyor.

"Atam", SBKP Programı'nın yeniden kaleme alınıp biçimiyle ilgili tasarısı, Marksizm-Leninizm'in yaratıcı bir biçimde geliştirilmesine, dünya komünist hareketinin teorisine bugün eşsiz bir katkı olan bu belgeyi tanıtmaya devam ediyor. Bu sayıda, SBKP Programında tamamen yeni olan "Uluslararası işçi ve komünist hareketinde SBKP" başlıklı bölümü aynen yayımlıyoruz.

Belgede şöyle deniyor: "SBKP, uluslararası komünist hareketin bir bileşenidir. SBKP, sosyalist toplumun yetkinleştirilmesi ve komünizme doğru ilerleme çalışmalarını, çözümünü dünya sosyalist sisteminin, uluslararası işçi sınıfının ve tüm insanlığın çıkarlarına olan olağanüstü önemde bir uluslararası görev saymaktadır.

Sosyal ve ulusal özgürlük karşı her zaman en ardıcıl savaşçılar olan komünistler, bugün yeryüzünde barışın korunması için, insanların yaşam hakkı için savaşında ön ön sıradadırlar. Komünistler, savaş tehlikesinin nedenlerini açıkça görüyor, uluslararası güvenliği artırmak ve silahlanma yarışının gerçek suçlularını açıkça çıkarıyor, savaşa karşı savunma katkısında bul-

nabilecek herkesle işbirliği yapmaya çalışıyorlar.

SBKP, sosyalist olmayan dünyadaki komünist ve işçi partilerinin karmaşık ve çelişkili koşullarda çalıştıklarını dikkate alıyor. Onların savaşımının koşulları ve biçimleri olağanüstü geniş bir yelpaze oluşturmuyor. Ama bu hareketin olanaklarını sınırlandırmıyor, tersine genişletiyor. Faaliyet biçimlerinin çeşitliliği komünistlere, ulusal özgürlüğü ve somut tarihsel durumu, çeşitli sosyal grupların ve nüfus katmanlarının çıkarlarını daha iyi dikkate alabilme olanağı sağlıyor.

SBKP, her ülkenin komünistleri durumu kendi başlarına analiz ederler ve değerlendirirler, stratejik çizgilerini ve politikalarını, yakın ve uzak amaçları için, komünist ülkeler için savaşım yollarını egemende saptarlar görüşlerini yola çıkıyor. Komünist partilerinin biriktirdikleri deneyim uluslararası değerli bir hazinedir.

SBKP, diğer ülkelerin komünist partilerinin sorunlarını ve deneyimlerini dikkatle inceliyor. Bu partilerin strateji ve taktiklerini yetkinleştirme, antitekel, savaş karşıtı faaliyetler temelinde sınıfsal bağlaşıklıkları genişletme, demokrasi için savaşımın sosyalizm için savaşımını bir parçası olduğu görüşünden yola çıkarak emekçilerin ekonomik çıkarlarını ve politik haklarını savunma çabalarını artırıyor.

Çeşitli ülkelerin emperyalist çevreleri, sosyalizme, tüm demokratik güçlere karşı eylemlerini koordine ediyor ve komünist partilerini karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Bu koşullarda proleter enternasyonalizminin ve komünistler arasındaki yoldaşça dayanışmanın önemi artıyor.

SBKP, tek tek sorunlardaki görüş farklılıklarının sürmesinin, komünist partilerinin uluslararası işbirliğini ve ortak eylemlerini engellememsi gerektirdiği görüşündedir.

Kardeş partiler arasında tek tek sorunlarda ayrışmalar oluştuğunda, SBKP, görüşleri karşılıklı olarak daha iyi kavramak ve karşılıklı olarak kabul edilebilir değerlendirmelere varabilmek için, dostça tartışma yapılmasını yararlı görüyor. Ama diğer söz konusu olan Marksizm-Leninizm'in özü ve reel sosyalizmin rolü ise, SBKP, gelecekte de ilkesel konulardan oportünizm ve reformizm, dogmatizm ve sektörlüğe kesin karşı koyacaktır. SBKP'nin, komünistlerin faaliyetinin sınıfsal içeriğini boşaltma, amaçlarını devrimci karakterini ve bunların gerçekleştirilmesi için savaşım araçlarını çarpıtma yolundaki her türlü çabaya karşı tutumu da böyle olacaktır. Deneyim, Marks, Engels ve Lenin'in öğretisinin ilkelerinden yola çıkarak, her türlü oportünizm ve sektörlüğü zayıflatmış gösteriyor.

SBKP, kardeş partilerle ilişkilerinde her devrimci dayanışmayı hem de her partinin tam egemenliğini ve eşit haklarını organik olarak içeren proleter enternasyonalizmi ilkesine sınıksız bağlıdır. SBKP bu ilke temelinde komünist ve işçi partileriyle, enformasyon değiş tokuşu yaparak, gerektiğinde çabaları köle ve çok taraflı bölgesel ve daha geniş çaplı uluslararası toplantılara katılarak, ilişkilerini aktif olarak geliştiriyor.

Sovyet komünistleri her zaman sermaye dünyasındaki sınıf kardeşlerinin yanındadır. SBKP, uluslararası otortezini, gerekliliğin keyifliliğini kurbanı olan komünistleri savunmak için kullanacaktır. SBKP, kardeş partilerin dayanışmasına, onların antisovyetizmle karşı savaşımına yüksek değer biçiyor. Sosyalist ve sosyalist olmayan ülkelerin komünist ve işçi partilerinin karşılıklı desteği, toplumsal ilerlemenin önemli bir etmenidir.

SBKP, sosyalist, sosyal demokrat ve işçi partileriyle ilişkilerini geliştirme çizgilerini sürdürecektir. Bu partilerle işbirliği, her şeyden önce nükleer savaşın önlenmesinde önemli bir rol oynayabilir. İşçi hareketinin çeşitli akımları arasındaki ayrışmalar ne kadar derin olursa olsun, bu, verimli ve sistematik bir görüş alışverişine, savaş tehlikesine karşı, uluslararası durumun iyileştirilmesi için, sömürgecilik, kalıntılarının yok edilmesi için, emekçilerin çıkarları ve hakları için paralel ve hatta ortak eylemlerde bulunmaya engel değildir.

SBKP, uluslararası işçi hareketini tüm kolları arasındaki işbirliğinin aktifleştirilmesine, çeşitli ülkelerin farklı yerel sendikalarının, gençlik, kadın, köylü ve öteki demokratik örgütlerin karşılıklı bağlarının genişletilmesine büyük önem verir.

Dünya işçi sınıfı ve onun komünist öncüsü önünde taşıdığı tarihsel sorumluluğun derinlemesine bilincinde olarak, Sovyetler Birliği Komünist Partisi gelecekte de:

— Dünya komünist hareketinin devrimci ülkelerini ve Marksist-Leninist temellerini savunacak, bilimsel sosyalizm teorisini yaratıcılıkla geliştirecek, dogmatizm ve revizyonizm, burjuva ideolojisinin işçi hareketine tüm etkilerine karşı ardıcıl savaşacaktır;

— kardeş partilerin birliği ve birlikte hareket etmeleri için, komünistlerin uluslararası dayanışması için, dünya savaşımın önlenmesine komünist hareketin katkısını artırmak için her şeyi yapacaktır;

— uluslararası işçi sınıfının, tüm çalışan insanların ortak çıkarları için, kalıcı bir barış ve halkların güvenliği için, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşımında eylem birliği yolunda ardıcıl bir çizgi izleyecektir."

İGD 10 yaşında

İlerici, yurtsever Türk ve Kürt gençleri savaşkan örgütleri İlerici Gençler Derneği'nin kuruluşunun 10. yılını kutluyorlar.

İGD, Türkiye'nin 12 Mart askersel müdahalesinin etkilerinden kurtulması sürecinde, gençliğin ekonomik, demokratik, akademik haklarının kazanılması için, ulusal bağımsızlık için ve demokrasinin genişletilmesi için savaşıyor. İşçi sınıfının yanında aktif katılmak isteyen ilerici gençler tarafından kurulmuş İlerici yurtsever gençler zorlu ve yığmsal bir demokrasi savaşımına girişmeden gençliğin hak ve özgürlüklerinin kazanılamayacağını, gençliğin toplumda hak ettiği yeri alamayacağını bilincine gençleri örgütlediler. Gençliğin geçmiş on yıllardan kalan olumlu mirasını, antiemperyalist savaş geleneklerini gericiğe, faşizme, yurt düşmanlığına karşı korudular ve geliştirdiler.

İlerici Gençler Derneği, ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda çaba göstermek, gençliğin sorunlarının çözümünü için uğraş vermek isteyen her kesimden gençlere kapılarını açık tuttu. Onları işçi sınıfıyla, onun savaşımıyla birlik ve dayanışma, dünya gençliği ile kardeşlik ruhunda eğitti. İGD, böylelikle gençliğin yığmsal, etkili ve saygın örgütü olmayı büyük ölçüde başardı. İGD, öteki ilerici gençlik örgütleriyle faşizme karşı, emperyalizme karşı bağımsızlık ve demokrasi savaşımında güçbirliği yapmak için çaba harcadı. Bu yöndeki çabalara içtenlikle katıldı. Ülkemizdeki demokrasinin korunması ve geliştirilmesi için uğraş veren öteki demokratik örgütlerle, işçi sendikalarıyla, ilerici politik güçlerle dayanışma içinde oldu.

İlerici gençliğin savaşımı, ağır baskı koşullarında, bir yandan hükümetlerin, akyönetim komutanlıklarının tehdit ve yasaaklarına, öteyandan faşist MHP militanlarının ve polislin silahlı saldırılarına karşın boyun eğmeden sürdü. Yüzü aşkın İGD üyesi ve yandaşı bu silahlı saldırılarda yaşamını yitirdi.

İşçi, köylü, emekçi ve öğrenci gençliğin ilerici örgütü olan İGD, işçi sınıfının gelişen savaşımına katıldı. Fabrikalarda, grev cadılarında, 1 Mayıs'ta işçi sınıfıyla birlikte saf tuttu. İGD işçi sınıfının yolundan yürümeyi onurlu bir görev saydı.

12 Eylül'de erke el koyan diktatörlük, bütün ilerici gençlere kudurganca saldırdı. Yalnız onları hapsedmekle, işkenceye uğratmakla kalmadı. Ülkemizi tümüyle bir gençler zindanı haline getirmeye çalıştı. Üniversiteleri, bütün öğrenim kurumlarını kışlaya çevirdi. Biline, humanizme karşı savaş açtı. Faşist diktatörlüğün ülkemizin yararlarını karartmak, halkın umut ışıklarını söndürmek istediğinin en açık kanıtı, onun gençliğe boyasına gözünü dönmüşçesine saldırmıştıdır.

İGD'nin yasal çalışma hakkı faşist diktatörlüğe zorla çıkarılıyor. İGD üyeleri ve yandaşları diktatörlüğün zindanlarından, işkence evlerinden geçtiler. Ama ne baskı ve tehdit, ne işkence çapında gençliğe yönelen intikamcı uygulamalar sonuç vermedi, vermeyecektir. Türkiye gençliği ülkemizin Amerikan emperyalizminden, diktatörlükten kurtarılması savaşımından, demokrasinin kurulması ve geleceğin, ışıık yolunun açılması savaşımından geri durmuyor. İlerici gençliğin bugünkü inatçı ve kararlı savaşımı geçtiğimiz yılların onurlu ve savaşkan gençlik hareketinden güç ve esin alıyor.

Türkiye Komünist Partisi, İlerici Gençler Derneği'nin savaşımıyla başından beri dostluk ve dayanışma içinde

oldu. TKP, işçi sınıfımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verdiği savaşta İGD'yi güçlü bir bağışlağı olarak gördü. Komünistler gençliğin ekonomik, demokratik, akademik haklarının elde edilmesi için sürdürülen kavgada her zaman onların yanında oldular, bugün de yanındadırlar. TKP gençliğin bugün yeniden elde etmeye çalıştığı örgütlenme hakkının eşiksiz olarak, ivedilikle tanınmasını, İGD ve öteki gençlik örgütleri üzerindeki yasağın kalkmasını istiyor.

Türkiye Komünist Partisi, İlerici Gençler Derneği'nin 10. kuruluş yıldönümünde, gençliğin ülkenin bugünde ve geleceğinde söz sahibi olmak için verdiği savaşımı bütün gücüyle destekliyor.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
6 Ocak 1986**

Yüksek öğrenim gençliği "ek sınav" hakkını koparıp aldı Serpil YALIM

"Ek sınav hakkı tanınmasını istiyoruz!" Bu istem, geçtiğimiz öğrenim dönemlerinde binlerce öğrencinin okul yönetimlerine ve meclis başkanlığına yağdırdığı mektuplarda, telgraflarda yer alıyordu. Meclis, yüksek öğrenim gençliğine "ek sınav" hakkı tanıyan yasa, Aralık sonunda kabul etti.

Bu bir çırpıda öyle söylemesi kadar kolay olmadı elbette. Üniversite öğrencileri iki yıl boyunca kıyasıya bir mücadele yürüttüler.

Kurbanlar verdiler. Birkaç kez tutuklanmaya hedef oldular. Kovuşturmalara, disiplin cezalarına, okuldan uzaklaştırmalara, tehditlerin ardı arkası kesilmeydi.

Ama yılmadılar. Telgraf kampanyaları örgütlediler. Gazete, gazete dostları, meclisin içine uzandılar. Kendilerine kulak veren herkese gittiler, her kapıyı zorladılar. Seslerini, istemlerini duyurmak için her olanağı değerlendirdiler. Nerede bir miting varsa, nerede bir panel varsa, "ek sınav" istemi, "öğrenci kıyımına son" belgisi orada yükseldi.

İsrarlı oldular. Velilerin, öğretim görevlilerinin, geniş kamuoyunun desteğini almak için sistemli bir çalışma yürüttüler. Her geçen gün yığın sallayarak, rejimin "üç beş teröristin işi" yalanını açığa çıkardılar. Herkese somut konuşarak, üniversitelerdeki eğitim sistemini sergileyerek, "lambelik etmek istiyorlar" diyen YÖK'ün demagojisini etkisizleştirdiler. Kamuoyuna istemlerinin haklılığını kabul ettirdiler.

Hükümet yüksek öğrenim gençliğinin bu ısrarlı çıkışını kırmak için konuyu gündemine aldığı ilan etti. Oyalam, geçiştirme yoluna gitmeyi denedi. Ama gençler rehabele sürüklenmediler. İlin peşini bırakmadılar.

Ekim ayında Evren'in de katılımıyla toplanan üniversiteler arası kurul "ek sınav yok" demisti. Ne ki üç ay sonra, YÖK yasaının 44. maddesi değiştirilip, ek sınav hakkını tanıyan yasa tasarısı mecliste kabul edildi, resmi gazetede yayınlandı. Yüksek öğrenim gençliği, köseye sıkıştırdığı Evren-Özal yönetiminden ek sınav hakkını koparıp kopara almıştı.

Evren-Özal yönetimi, YÖK, ek sınav hakkının tanınması ile, vermek zorunda kaldıkları ödünden yüksek öğrenim gençliğinin yükselen potansiyel ve hareketliliğinden kurtulmayı, YÖK'süz, demokratik ve özerk üniversite yolunda daha etkin eylemlere dönüşmesinin önüne geçmek için yararlanmayı deneyeceklerdir. Bunu boşa çıkarmak için sözkonusu hakkın nasıl elde edildiği bütün gençliğe gösterilmelidir.

Yüksek öğrenim gençliği elde ettiği deneyimleri ve elde ettiği yeni olanaklara dayanarak, güçlendirdiği birliği ile, sağladığı güvenle, bu kazanımını öteki hedeflerine ilerlemek için basamak yapmasını bilecektir. Bu rejim, onun öğretici YÖK sistemi durdukça mücadelesini yükselterek sürdürülecektir.

Gençlik bu "ek sınav" eylemlerinde başarıya götürün yol ve yöntemlerle tanıştı. Önemli bir deneyim kazanmıştır. Bu deneyimin özümsemesi, sonuçlarının geniş yığınlarla ıml edilmesi, gelecekteki başarıların yolunu

Kasım 1985 TKP MK 5. Plenumunda onaylanan:

TKP'nin Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi

ULUSAL GÜVENLİĞİMİZ TEHLİKEDEDİR

Biz komünistler uzunca bir süre Türkiye'nin her an kendi iradesi dışında bir savaşa sürüklenme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu vurguluyoruz. Son birkaç yıl içindeki gelişmelere bakıldığında bugün bu tehlikenin daha da arttığı görülmüyor.

Komşularımızla ilişkilerimiz giderek daha gerginleşiyor. Mevcut sorunlar ağırlaşiyor. Hiçbir komşu ülkeyle ilişkilerimiz iyi komşuluk ilişkileri değil, düzensiz ve istikrarlı bir karakter taşıyor. Halkımız ülkesini güvenlik içinde görmüyor. Hiçbir komşu ülke de Türkiye'ye güven duymuyor.

Türk-Sovyet ilişkilerini gerginleştirmek isteyenlerin varlığı kimsenin için bir sır değildir. Bulgaristan'la ilişkilerimiz tamamen bozulmuştur. Suriye ile ilişkilerimizin daha da gerginleşmesi için sürekli kışkırtmalar yapılmaktadır. İran ve Irak ile ilişkilerde herhangi bir ilerlemeden söz edilemez. Türk-Yunan ilişkileri her an aşırı sertliklere yölenebilecek gerginliklerle yüküldür. Kıbrıs sorunu büyük bir endişe kaynağı olmaya devam ediyor.

Günümüzde bir ülkenin komşularıyla ilişkilerinde sorunlar olması olağandır. Tehlikeli olan bu ilişkilerin sürekli gerginleşmekte olması ve en önemlisi bu gerginliklerin o ülkenin iradesi dışında başkalarının yönlendirilmesidir. Ülkenin savaşa sürüklenmesine açık olmasıdır.

Günümüzde sorunlar savaşa, kuvvet kullanımıyla çözülemez. Savaş, yılmayı açık yokluk demektir. Hala nükleer silahların kullanılacağı bir savaş toptan yok olmak demektir.

TEHLİKENİN KAYNAĞI VE NEDENİ

Türkiye'nin ulusal güvenliğinin boyutlarına büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olması, en başta, onun ulusal egemenlik haklarını kullanamaz bir duruma düşürülmüş olmasının sonucudur. Türkiye bugün kendi dış politikasını savunma anlayışını, komşularıyla ilişkilerini kendi ulusal çıkarları temelinde egemence belirleyip yürütmüyor. Türkiye'nin bütün komşularıyla ilişkileri en

başta Türk-Amerikan ilişkileri tarafından belirlenmektedir.

Türk-Amerikan ilişkileri ise eşitlik, eşit güvenlik, bağımsızlık ve egemenlik, içlerine karışmama ilkeleri temelinde gelişen iyi ilişkiler değil, tamamen aydusuk ve kölelik ilişkileridir. Bu ilişkiler, Amerikan tarafına Türkiye'ye her istediğini kolaylıkla dayatma, ülkemizin içişlerine istediği gibi karışma anlamı vermektedir.

Türkiye hiçbir zaman böyle bir duruma düşmemiştir. Bu durum, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra kurulan diktatörlük rejiminin bir sonucudur. Atatürk döneminin başı, egemen, onurlu dış politikası 12 Eylül'den çok önce terk edilmiştir. 12 Eylül'den önce de Amerikan dayatmalarına açık bir politika izleniyordu. Ama bu politika bile, NATO içinde kimi manevralar yapmayı deniyor, günümüzün gerçeklerine ve ulusal çıkarına bir ölçüde dikkat ayak uydurmaya çalışıyordu. 12 Eylül 1980'den bu yana ise, Türkiye'nin dış politikası kökten değişmiştir. Şimdi doğrudan ABD'ye uyduluk ve hizmet politikası uygulanıyor. Türkiye'nin ulusal çıkarları, ulusal güvenliği değil, emperyalizmin, en başta da Amerikan emperyalizminin çıkarları başa alınıyor.

Dünyamızdaki en küçük devletler bile bağımsızlıklarına ve ulusal egemenliklerine sıkı sıkı sarılmak çabasında. Evren-Ozal diktatörlüğü halktan vekamuyoyundan gözli, kapalı kapılar ardında attıkları adımlarla Türkiye'mizi, ekonomisinden ordusuna kadar her bakımdan ABD'ye emsaliğe bağlı bir ülke durumuna getirmiştir. Bugün Amerikan emperyalizmi bu sayede Türkiye'nin içişlerine ve dış politikasına kolaylıkla karışabilmekte, istediği doğrultuda yönlendirebilmektedir.

Amerikan emperyalizmi ise dünya egemenliği hayalini peşinde koşuyor. Dünyanın bütün bölgelerindeki ve bütün ülkelerindeki gelişmeleri kendi çıkarlarına göre belirlemeyi amaçlıyor. Bunun için sosyalist sistem karşısında askersel üstünlük elde ederek güç konumlarından bütün dünyaya kendi iradesini dayatmak istiyor. Bu amaçla bir yandan yeryüzünde silahlanma yarışını tımandırıyor, bir yandan da uzayı silahlandırma çalışıyor. Oysa tarihsel deney sosyalist ülkeler karşısında askersel üstünlük elde etmenin anlaksız olduğunu kanıtlıyor. Aynı deney kapıteci devletler sosyalist ülkelerin her birinde yarıyarak yaşamalarına olanak

ve bütün dünya halkları için yararlı tek mantıklı alternatif olduğunu gösteriyor. Tarihten ders çıkarma yeteneğinde olmayan ve günümüzün gerçeklerini dikkate almayan ABD emperyalizmi, özellikle de onun en saldırgan, en militarist kesimini oluşturan asker-sci-sangiyi kompleks silahlanma yarışmalarının sürekli artmasına yol açarak, insanlığın sayısız sorunlarının çözümünde kullanılabilecek dev kuvvetleri heba olmasına neden oluyor. En önemlisi, serüvençi politikası her an bir nükleer savaşa yol açma tehlikesini taşıyor. Dünyamızda şu anda varolan nükleer silahlar, Hiroşima'ya atılan atom bombasından bir milyon kere daha büyük bir yıkıma yol açacak güçtedir. Bu koşullarda nükleer bir savaş bütün insanlığın sonu olacaktır.

ABD yönetimi son yıllarda sosyalist ülkeleri çevrecek askersel üslerle kuşatma girişimlerine hız verdi. Amaç, buralardan Sovyetler Birliği'ne karşı ilk nükleer vuruşu yapabileceği elinde tutmaktır. ABD yönetimi NATO'yu kendi saldırgan amaçları için bir araç olarak kullanmakta ve Batı Avrupa'daki kimi bağlaşıklarıyla birlikte NATO'ya artan ölçüde saldırgan anlayışlar ve politikalar dayatmaktadır. Öte yandan ABD Ortadoğu bölgesinde askersel-politik varlığını artırmak için yoğun bir çaba harcıyor.

ABD bütün bu girişimlerinde Türkiye'ye özel bir rol biçmiştir. NATO içinde bile hiçbir ağırlığı olmayan Türkiye'ye biçilen bu rol ABD'nin ve NATO'nun egemen öteki ülkelerin yöneticilerinin gözünden açık açık "ilen karakol" sözleriyle ifade ediliyor. "Batı'nın ileri karakolu" olmak, komşumuz sosyalist ülkelere ya da Ortadoğu'daki antiemperyalist rejim ve güçlere karşı girişilecek nükleer ya da konvansiyonel bir saldırının sıçrama tahtası, ilk hedefi olmaktır. Bu Türkiye'nin, kendi iradesi dışında başlatılacak bir savaşta ilk feda edilecek, ilk yokolacak ülke olduğu anlamına geliyor. Topraklarımızda yapılan ve son yıllarda iyice artan NATO ve ABD "çevik güç" manevralarının niteliği bunu pek açık kanıtlıyor.

Türkiye ile ABD arasında yapılan ve halkın ve parlamentonun onayı olmadan yürürlüğe sokulan "Savunma İşbirliği Anlaşması" ve bunun ek bölümleri, ABD'ye, Türkiye'yi ona biçtiği role uygun duruma getirebilmek için eşit olanaklar sağlamıştır. Bu ilk anlaşmalar

çerçevesinde ABD topraklarımızda yeni askersel tesisler, askeri havaneler, silah depoları kurmuş, ülkemizdeki askersel varlığını artırmıştır. Üslere yeni nükleer ve kimyasal silahlar yerleştirme planları gündemdedir.

ABD çatılı yolları ve Türkiye'deki ajanları aracılığıyla ülkemizin bütün komşularıyla ilişkilerini gerginleştirmeye, Türkiye'yi dünyada yalnızlaştırmaya çalışıyor. Türkiye'ye kendi isteklerini dayatabilmek ve içişlerine kolaylıkla karışabilmek topraklarımızdaki ve Ortadoğu'daki, Ege'deki ve Kıbrıs'taki askersel varlığını ve denetim olanaklarını artırabilmek, ülkemize bittiği uğursuz rolü oynatabilmek için, bunu zorunlu görüyor.

Kendi meşru olmayan iktidarlarını ayakta tutabilmek için, Amonk n yardım ve desteğine muhtaç olan Evren-Özal yönetimi, ABD'nin NATO yükümlülüklerini bile aşan bütün dayatmalarına boyun eğiyor. Türkiye'nin ABD'nin "Yıldız Savaşları" projesinde rol almasını benimsiyor ve silahlanma hacimlerini aralıksız artırıyor. Komşularımızla ilişkileri gerginleştiren bir politika izliyor. Ortadoğu'da Mısır, Pakistan, Suudi Arabistan gibi Amerikan yanlısı ülkelere hilen CENTO'yu canlandırma anlamına gelen askersel-politik ilişkiler kuruyor, siyonist İsrail ile gizli ilişkiler geliştiriyor.

Türkiye'nin ulusal savunma ihtiyaçlarını ancak ABD'nin ve öteki önde gelen emperyalist ülkelerin kredi ve hibeleriyle ve bunlarla işbirliği içinde sağlayabileceği anlayışı, yalnızca ülkemizi sürekli yardım dileten onursuz bir duruma düşürmekte kalmıyor, onu emperyalistlerin elinde tam bir oyuncak yapıyor.

Öte yandan Cumhuriyet'in kurulmasından önceki Ermeni katliamını hikayeleşen, emperyalistlere bu olayı sömürme ve kendi isteklerini dayatmada bir koz olarak kullanma olanağı veriyor.

Son olarak gündeme getirilen emperyalist ölümlü fabrikatörleriyle işbirliği içinde Türkiye'de silah montajı yapacak işletmeler kurma girişimi, ülkemizi her bakımdan emperyalizme daha da bağımlı kılacaktır. Genel olarak sanayileşmekten vazgeçilmiş "savunma sanayi" kurma savları hiç inandırıcı değildir. Bu girişim yurt savunmasının ihtiyaçlarını karşılamayı değil, emperyalist silah tekelleriyle, generallerin, büyük bürokratların, işbirlikçi holdinglerin daha sıkı birleşmelerini, yeni gelen vergilerle oluşacak dev fonları ilah etmelerini amaçlıyor. Türkiye'de Amerikan askersel sanayi kompleksinin uzantısı olacak, ona bağımlı bir askersel sanayi kompleksinin oluşması politik gerçektir. Savaşın, savaş hazırlıklarından halklararası düşmanlıklardan kâr edecek Amerikancı bir zümrenin oluşması, ulusal güvenliğimize yönelik tehlikenin daha da

artması demek olacaktır.

ABD ve onun sözünün dışına çıkmayan Türkiye'deki iktidar sahipleri, halk düşmanı amaçlarını gizlemek için "Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nden tehdit edildiğini" öne sürüyorlar. Sovyetler Birliği ile dost antikomperyalist rejimden hakkımız için bir tehlike gibi gösteriyorlar. Türk-Sovyet dostluğunu savunma ilacı ve barışsever güçleri "iç düşman" ilan ediyorlar.

Türkiye SSCB ile en uzun sınıra sahip olan NATO ülkesidir. Buna rağmen bugün Türkiye'nin görece en istikrarlı dış ilişkileri SSCB ile olan ilişkileridir. Ulusal kurtuluş savaşımızın zafere ulaşmasında, egemen ve bağımsız bir Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasında ve güçlenmesinde Sovyetler Birliği'nin halkımıza yaptığı yardımları kimse unutturamaz. Sovyetler Birliği Türkiye ile olan ilişkilerini her zaman barış için de yanyana yaşama ilkeleri temelinde ve iyi komşuluk ilişkileri anlayışıyla geliştirdi. Türkiye Cumhuriyeti ile SSCB arasında barışçı görüşmeler yoluyla çözülememiş tek bir sorun gösterilemez. SSCB Türkiye'ye karşı hiçbir zaman güç kullanmadı ve güç kullanma tehdidinde bulunmadı.

Öte yandan SSCB hiçbiri zaman dünyada nükleer silah kullanan ilk ülke olmayacağına açıklamış bulunuyor. SSCB ayrı zamanda topraklarında nükleer silah bulundurmaya ülkelere karşı bu silahlara hiçbir zaman başvurmayacağına da ilan etmiştir. SSCB'nin bütün dış politikası dünya barışının korunmasına ve güçlenmesine, bütün ülkelerin güvenliğinin sağlanmasına yöneliktir.

Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin nükleer ya da konvansiyonel bir savaştan, yayılmacılıktan kazanacakları hiçbir şey yoktur. Tersine bu ülkelerin halklarının esenliği ve mutluluğu için önelirine koydukları ekonomik, sosyal, bilimsel-teknik ve kültürel yenı hedeflere ulaşabilmek için en başta barışa ve silahsızlanmaya ihtiyaç duyduklarını içtenlikle açıklıyorlar. Ardarda bunu kârı ilayan somut barış ve silahsızlanma girişimleri yapıyorlar.

Diktatörlük rejimi işlediği suçları ve ülkemize yönelik gerçek tehlikeleri gizlemek için antisovyetlik, aşırı milliyetçi şoven propaganda kampanyaları yürütüyor, barış ve halklararası dostluk ülkelerini savunulara zorbalık uyguluyor. Halkın ulusal duygularını çarpıtarak onun bu tehlikeli girişe karşı direnmesini önlemeye çalışıyor.

Türkiye'ye yönelik tehlike onu bir askersel sıçrama tahtası gibi gören ABD'nin saldırganı amaçlarından kaynaklanıyor. Türkiye uluslararası gerginliklerin ABD eliyle artırıldığı bir ortamda, savaş mı barış mı sorusu karşısında halkımızın ve ülkemizin çıkarlarını başa alan, barışın yana kendi tercihini yapacak, egemen bir dış politika yürütücü, lütfen kendi kaderini belirleme hakkını kullanacak durumda değildir. İşte uluslararası politika anlayışının nedeni budur.

YAPILMASI GEREKEN

TKP, böyle tehlikeli bir durumda ülkemizin kendi iradesi dışında bir ateş çemberine sürüklenmesini önlemek, savaş tehlikesini uzaklaştırmak için öncelikle dış politikada etkili bir değişikliğin gerektiği görüşündedir.

Bugün yalnız biz komünistler ve dostlarımız değil, ideolojik ve sınıfsal bakımdan karşı konumlar da olduğumuz güçler de Türkiye'nin kendi geleceğini egemence belirleyemez bir duruma düşmüş olmasına tepki duyuyor, bu durumu değiştirmek istiyor. Eğer bütün bu güçler, aralarındaki başka konulardaki görüş ayıklırlarına rağmen dış politikada ortak anlayışlarda birleşip harekete geçerse, hem ülkemizi bir ateş çemberine sürüklenmekten kurtarmak, hem de bütün komşularımızla iyi komşuluk ilişkileri kurmak ve uluslararası durumun iyileşmesine katkıda bulunmak olanaklı olacaktır.

TKP, baştan beri NATO'nun bir savunma örgütü olmadığı ve Türkiye'nin NATO üyesi imasının onun güvenliğini artırmadığı, tersine azalttığı görüşündedir. TKP'ne kalsa Türkiye NATO'dan çıkmalıdır. Ama bugün tehlikenin boyutları öylesine ki, NATO konusunda farklı görüşlere de sahip olanlar bütün yurtsever güçler dış politikada ortak anlayışlarda birleşmelidir ve birleşebilirler.

TKP aşağıdaki anlayış ve önerileriyle böylesi bir görüş birliğine ulaşmak için bir temel olabileceği görüşündedir ve bütün ulusal güçlerle bu önerileri tartışmaya ve birlikte geliştirmeye hazırdır.

HANGİ ANLAYIŞLA

Boyle bir politika öncelikle, komşularımızla olan ilişkilerimizin daha fazla gerginleşmesini önlemeye, gerginlikleri gidermeye, ABD'nin içişlerine karışmasına son vermeye yönelmelidir. Açıkta ki, Evren-Özal diktatörlüğüne son verimeden, demokratik bir rejim kurulmadan, halkın katılımı ve aktif desteği olmadan, Türkiye barışa, ulusal güvenliğini korumaya ve egemenlik hakkını kullanmaya dayalı bir dış politika uygulayamaz.

Boyle bir politika, Türkiye'nin bağımsızlığının, egemenliğinin ve toprak bütünlüğünün dışardan gelecek tehdit ve karşısında korunmasına, ülke topraklarının yabancı devletlerin kendi çıkarları yolunda kullanılmasının önlenmesine, hiçbir yabancı devletin Türkiye'nin içişlerine karışmasına izin verilmemesine, halkımızın ve ülkemizin kendi geleceğini egemence belirlemesini, dış koşulların güvence altına alınmasını, kısaca ulusal güvenliğe ve çıkarlara hizmet etmelidir.

Boyle bir politika, nükleer silahların tüm insanlığı ve ülkemizi bir anda yok

ÖNLEMLER

1. TÜRKİYE ABD'NİN DEĞİL, KENDİ ULUSAL ÇIKARLARINI BAŞA ALMALI VE BAŞKA ÜLKELERLE İLİŞKİLERİ ÜÇÜNCÜ ÜLKELERE KARŞI BİR TEHDİT OLUŞTURMAMALIDIR.

a) Türkiye toprakları üzerine yeni nükleer ya da kimyasal silahlar yerleştirilmesine izin verilmemelidir.

b) Türkiye hiçbir şekilde ABD'nin "yıldızlar savaşı" programına katılmamalı, bu projenin gerçekleştirilmesine karşı çıkmalıdır.

c) Türkiye, ABD ile imzalanmış bulunan SIA ve Mutabakat Belgesi başta olmak üzere, tüm ikili anlaşmaları feshetmeli, yabancı çıkarlarını dayatacak hiçbir yeni ikili anlaşma yapmamalıdır.

d) Türkiye, toprakları üzerinde ABD'ye ya da NATO'nun herhangi bir başka ülkesine hiçbir yeni üs vermemeli, varolan Amerikan üslerinin durumu, bunların kaldırılması amacıyla yeniden gözden geçirilmelidir.

e) Türkiye, toprakları üzerinde Amerikan "çevik kuvvetleri"ne hiçbir yeni olanak ve kolaylık sağlamamalı, şimdiye kadar sağlanmış olan tüm olanak ve kolaylıklar kaldırılmalıdır.

f) Türkiye, Amerikan 6. Filosu'na ve onun nükleer silahlar taşıyan gemilerine limanlarında hiçbir yeni olanak vermemeli, daha önce verilen olanaklar kaldırılmalıdır.

2. TÜRKİYE, KOMŞUSU SSCB İLE BARIŞ İÇİNDE YANYANA YAŞAMA-YI AMAÇLAMALI, İYİ KOMŞULUK İLİŞKİLERİNİN GEREKLERİNİ YERİNE GETİRMELİDİR.

a) Türkiye, SSCB ile ilişkilerini Atatürk-Lenin dönemi örnek alınarak yeniden düzenlemelidir.

b) Türkiye, Türkiye Cumhuriyeti ile SSCB arasında 1972'de imzalanan iyi komşuluk ilişkilerinin prensipleri hakkındaki anlaşmaya ve 1978'de imzalanan iyi komşuluk ve dostça işbirliği siyasi belgesine işlerlik kazandırmalıdır.

c) Türkiye, topraklarının ABD tarafından SSCB'nin güvenliğini tehdit edici biçimde kullanılmasına, bu amaçla nükleer, konvansiyonel, kimyasal silahların ve "Amerika'nın Sesi", "Hür Avrupa Radyosu" gibi psikolojik savaş araçlarının yerleştirilmesine izin verilmemelidir.

d) Türkiye, karşılıklı olarak kuvvet kullanmama ve kuvvet kullanma tehdidinde bulunmama ilkesini temel alan bir saldırmazlık anlaşması imzalaması için Sovyetler Birliği'ne görüşme yapılması önerisini götürmelidir.

e) Türkiye, SSCB ile karşılıklı yarar ve eşitlik temelinde ekonomik, ticari, bilimsel-teknik ve kültürel ilişkilerini geliştirmeyi amaçlamalıdır.

3. TÜRKİYE ORTADOĞU'DA KOLLEKTİF GÜVENLİĞİN VE BARIŞIN PEKİŞMESİNE KATKIDA BULUNMALIDIR.

a) Bölgede CENTO'nun yerini şu Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantev.org/> türki askersel bloklaşmaya karşı çık-

malı, Mısır, Suudi Arabistan, Pakistan ve kimi Körfez ülkeleriyle yürütülen buna hizmet edecek askersel-politik ilişkiler derhal son verilmelidir.

b) Türkiye Suriye ile iyi komşuluk ilişkileri kurmaya yönelmelidir.

c) Türkiye İran-Irak savaşının her iki ülke halkının yararına sona erdirilmesi için gösterilen tüm çabaları desteklemeli, iki ülke arasındaki anlaşmazlıkta tarafsız kalmalı, her iki ülkeyle de eşit haklı ilişkiler kurmalıdır.

d) 1967'den sonra işgal ettiği tüm Arap topraklarından çıkana kadar İsrail ile olan bütün ilişkiler kesilmelidir.

e) Türkiye, ayrımsız bütün bölge ülkeleriyle ekonomik, ticari, politik ve kültürel ilişkilerini geliştirmeli, İslam Konferansı Örgütü içinde barış, halklararası dostluk ve yeni bir uluslararası ekonomik düzen için çalışmalı, tüm bölge ülkeleriyle ilişkilerini bu amaçlara dayandırmalıdır.

4. TÜRKİYE BALKAN DEVLETLERİ OLAN KOMŞULARIYLA İLİŞKİLERİNİ BARIŞ İÇİNDE YANYANA YAŞAMA VE EGEMENLİK HAKLARINA SAYGI TEMELİNDE GELİŞTİRMELİ, EGE'NİN BİR BARIŞ DENİZİ OLMASI İÇİN ÇALIŞMALIDIR.

a) Balkanların nükleer silahsız bölge olmasını engelleyici her türlü tutum ve girişimler terkedilmeli, bunu amaçlayan görüşmelerin başlaması ve sonuçlanması için çaba gösterilmelidir.

b) Türkiye Türk-Bulgar ilişkilerinin normalleşmesi için çaba göstermeli, bu amaçla görüşmelere başlamalıdır.

c) Türkiye, Yunanistan ile arasındaki gerginliklerin artmasını önleme ve aradaki anlaşmazlıkların meşru hakların, ulusal bağımsızlığın ve egemenlik haklarının temel alınarak ve hiçbir dış karışma olmadan ABD ve NATO dışında ikili görüşmelerle çözülmesi için çaba göstermelidir.

5. TÜRKİYE KIBRIS'IN AKDENİZ'DE BİR BARIŞ VE KARDEŞLİK ADASI OLMASI İÇİN ÇALIŞMALIDIR.

a) Türkiye, Kıbrıs politikasını oluştururken, ABD emperyalizminin bu adaya yönelik askersel stratejik amaçlarına yardımcı olacak her türlü adım ve girişimden kaçınmalıdır.

Türkiye, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin başlattığı toplumlararası görüşmeler sürecini desteklemeli, Kıbrıs üzerine tüm Birleşmiş Milletler kararlarına uymalı,

c) Türkiye, Kıbrıs Türk toplumunun içişlerine karışmamalı, bu topluma gericilik ihracatı izin vermemeli, toplumlararası görüşmeler yolunu desteklemelidir.

d) Türkiye, Türk-Rum Kıbrıslıların bağımsız, egemen, toprak bütünlüğü olan, bağımsız ve tüm yabancı üs ve askerlerden arındırılmış bir Kıbrıs istemini desteklemelidir.

e) Türkiye, Kıbrıs sorununun uluslararası yollarla ele alınması BM gözetiminde bir uluslararası konferans toplanması istemini desteklemelidir.

6. TÜRKİYE DÜNYA ÇAPINDAKİ KOL-

edebileceği günümüz koşullarında hiçbir ülkenin güvenliğini dünya ölçüsünde kolektif güvenlikten ayırtmayaacağı ve uluslararası gerginliklerden bütün halkların zarar gördüğü gerçeklerini dikkate almalıdır. Ülkelerin kolektif güvenliği ise, ancak devletlerin eşitlik ve eşit güvenlik ilkesini benimsemesiyle iyi komşuluk ilişkileriyle, ikili ilişkilerin üçüncü ülkelerin güvenliğini tehdit etmemesiyle hayata geçebilir. Askersel üstünlük peşinde koşmak, askersel üstünlüğün sağlanmasına yardımcı ya da araç olmak, tek tek ülkelerin güvenliğini olduğu kadar, bütün ülkelerin güvenliğini de tehdit eder. O nedenle, dış politika, ulusal güvenliğimize olduğu kadar, dünyada ve bölgemizde kolektif güvenliğin sağlanmasına hizmet etmeli, uluslararası durumdaki gerginliklerin giderilmesine katkıda bulunmalıdır.

Böyle bir politika, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana bütün gelişmelerle kanıtlanan şu gerçeği, daha fazla silahın daha fazla güvenlik getirmediği gerçeğini dikkate almalıdır. TKP dünya çapında genel ve tüm silahsızlanmadan yanadır. Bu amaca ulaşmaya kadar Türkiye, elbette kendi savunma ihtiyaçlarının gerektirdiği silahlara sahip olmalıdır, ama dünya ve bölge çapında silahlanma yarışının durdurulmasına ve silahsızlanmanın sağlanmasına katkıda bulunan bir dış politika izlenmelidir.

Böyle bir politika, kesintiksiz barış içinde yanyana yaşama ilkesini temel almalıdır. Bu ilke, anlaşmazlık konularının çözümünde savaşa, kuvvet kullanmaya ve kuvvet kullanma tehdidine başvurmamayı, anlaşmazlıkların görüşmeler yoluyla çözülmesini; içişlerine karışmamasını ve meşru çıkarların dikkate alınmasını; halkların kendi yazgılarını egemence belirleme hakkını; devletlerin egemenlik haklarına ve toprak bütünlüğüne saygıyı; sınırların dokunulmazlığını; tam eşitlik temelinde işbirliğini; devletler hukukunun genel geçer ilkeleri ve normları temelinde imzalanmış uluslararası anlaşmalarla üstlenilmiş yükümlülüklerin sorumluluğuna yerine getirilmesini içerir. Bütün ülkelerle ilişkiler, bu ilke temelinde kurulup geliştirilmelidir.

Bu ilkelere titizlikle uyulması ve uluslararası planda da bunların egemen olması için çalışılması, Türkiye'nin kendi ulusal güvenliğini egemenlik haklarını korumasına olduğu kadar, başkalarına güven vermesinin ve bölge ve dünya barışına katkıda bulunmasının da kopularını yaratacaktır.

İşte bu anlayışa dayalı bir dış politika, ülkemizin savaş tehlikesini uzaklaştırmasını, tüm komşularıyla barış içinde yanyana yaşamasını ve uluslararası durumun iyiye dönmesine katkıda bulunmasını sağlayacaktır.

TKP, bu nedenlerden dolayı, böyle bir anlayışa dayalı "Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi"nin şu önlemlerin yaşama geçmesiyle gerçekleştirileceği görüşündedir.

LEKTİF GÜVENLİĞE VE NÜKLEER BİR SAVAŞIN ÖNLENMESİ ÇABALARINA KATKIDA BULUNMALIDIR.

a) Türkiye, NATO üyesi devletlerle Varşova Antlaşması Örgütü üyesi devletler arasındaki tüm ilişkilerin barış içinde yanyana yaşama ilkeleri temelinde yürütülmesi, bu devletler arasında kolektif güvenliği sağlayan anlaşmalar imzalanması yolunda faaliyet göstermelidir.

b) Türkiye, eşitlik ve eşit güvenlik ilkesini temel alan bütün barış güvenlik ve silahsızlanma önerilerini desteklemeli, barış içinde yaşama ilkelerine sahip çıkan bütün devletlerle, bütün politik güçlerle işbirliği ve dayanışmaya yönelmelidir.

c) Türkiye, Birleşmiş Milletler'de ve diğer uluslararası platformlarda genel silahsızlanma yönündeki tüm öneri ve girişimleri desteklemeli, BM'nin bu konularda daha aktif olması için çalışmalıdır.

d) Türkiye, NATO ile VAO arasında karşılıklı kuvvet kullanmama ve kuvvet kullanma tehdidinde bulunmama temelinde bir anlaşmanın imzalanması için çalışmalı, her iki askersel paktın süreç içinde karşılıklı ve aynı anda kaldırılması istemini desteklemelidir.

e) Türkiye, Stockholm'de sürmekte olan Avrupa'da güvenlik, güven getirici önlemler ve silahsızlanma konusundaki konferansta yapıcı, silahlanma yarışının durdurulması ve silahların azaltılması yönünde bir tutum almalıdır.

f) Türkiye, Orta Avrupa'da güç ve silah indirim konularını ele alan Viyana görüşmelerinden sonuç alınmasını teşvik eden bir tutum izlemelidir.

g) Türkiye, SSCB ile ABD arasındaki Cenevre görüşmelerinin silahlanma yarışının durdurulup silahların azaltılması yönünde sonuçlar vermesi için çalışmalı, Kasım 1985'deki SSCB-ABD Cenevre doruk toplantısının sonuçlarını korunması ve derinleştirilmesi yönündeki bütün çabaları desteklemelidir.

h) Türkiye, Ortadoğu'da BM gözetiminde bir uluslararası konferansın toplanması istemini desteklemeli, bunun dışında kalan askersel zora ya da ayrı görüşmelere dayalı sözde barış girişimlerini onaylamamalıdır.

i) Türkiye, Doğu Akdeniz'de güvenliğin pekişmesi, atom başlıklı silahlarla donatılmış gemilerin karşılıklı olarak Akdeniz'den çekilmesi istemini yükseltmelidir.

j) Türkiye, Eureka projesinde yer almamak, BM'de ve tüm uluslararası platformlarda uzayın militarizasyonuna yönelik çabaları önlemeye çalışmalıdır.

7. ORDU YURT SAVUNMASIYLA GÖREVLENDİRİLMELİ, İHTİYAÇLARI ULUSAL BAĞIMSIZLIK KORUNAK SAĞLANMALIDIR.

a) Silahlı Kuvvetler, ulusal bağımsızlığın, ulusal egemenliğin ve barış içinde yanyana yaşamanın savunulmasına hizmet etmelidir.

b) Silahlı Kuvvetlerin, MIT'in ve tüm öteki güvenlik organlarının Pentagon ile, CIA ve öteki emperyalist siyonist gizli servislerle ilişkilerine son verilmelidir.

c) Silahlı Kuvvetler, halkın seçtiği demokratik parlamentonun ve hükümetin yönetim ve denetiminde olmak, MIT vb. örgütler parlamento denetimine açık olmalıdır.

d) Generallerin emperyalizmle, işbirliği tekelcileri çıkar ortaklığına derhal son verilmeli, ordu içindeki Amerikan ajanları ve faşistler temizlenmeli, darbecilerden, işkenciler ve rüşvetçilerden hesap sorulmalıdır.

e) Silahlı Kuvvetlerin bünyesindeki işçilere ve geçekonda sakinlerine, Kürt halkına ve demokratik güçlerine yönelik bütün özel örgütlenmeler kaldırılmalıdır.

f) Ordu içinde barış içinde yanyana yaşama ilkesine ters, saldırgan duygular, şovenizmi körükleyici, antikomünist, antidemokratik eğitim ve propagandalara son verilmelidir.

g) Onkoşullu kredilerle silah temini anlayışı terk edilmeli, ülkeyi emperyalist devletlere bağımlı kıtan hıbelat hiçbir şekilde kabul edilmemelidir. F-16 satış uçağı projesi iptal edilmelidir.

h) Ulusal savunma sanayi ülkemizin sanayi ve hammadde potansiyelleri ve kalınlama planları dikkate alınarak geliştirilmeli ve bu temelde Türkiye'nin hangi tür silahları dışa bağımlı duruma gelmeden üretebileceğine karar verilmelidir.

i) Yurt savunması için gerekli olan kendimizin üreteceği silahlar devlet eliyle ve ülkenin öz gücüne dayanarak ve çok yönlü dış ilişkiler kurularak sağlanmalı, özel sektörün ve yabancı tekelcilerin Türkiye'de silah üretimiyle tüm ilişkileri kesilmelidir.

8. TÜRKİYE'NİN DİŞ POLİTİKASI HALKIN AKTİF DEMOKRATİK KATILIMINA DAYANMALI, HALKLARARASI DOSTLUĞUN PEKİŞTİRİLMESİNE KATKIDA BULUNMALIDIR.

a) Dış politikada halktan gizli hiçbir adım alınmamalı, halk sürekli dış politika konusunda bilgilendirilmelidir.

b) Halkın ve demokratik bir parlamentonun dış politikayı sürekli denetleyebilmesinin güvence altına alınabilmesi için halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin sürekli genişletilmesi için çalışılmalıdır.

c) Halkın, onun yığın örgütlerinin ve politik partilerinin komşu ülkelerin ve tüm ülkelerin halkları, yığın örgütleri ve politik partileriyle dostluk ilişkileri geliştirilmesinin önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

d) Faşizmin, ırkçılığın, şovenizmin ve savaşın propagandası yasaklanmalıdır.

e) Çocukların, gençliğin ve halkın barış ülküleriyle, halklararası dostluk ruhunda eğitimi için her düzeyde ve her alanda ivedi önlemler alınmalıdır.

Böylesi önlemlere dayalı bir alternatif, ülkemizin ekonomisinin güçlendirilmesiyle, halkımızın ekonomik ve sosyal güvenliğinin sağlanmasıyla siki siki

yaşayışma hedeflerinin öne alınması, halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesi, işsizliğe karşı etkili özel önlemlerin alınması Türkiye'nin ulusal çıkarlarına ve ulusal egemenliğe dayalı barışçı bir dış politika izlemesinin esaslı ve özel koşullarını güçlendirecektir. Bunun tersi de doğrudur.

Böylesi önlemlere dayalı bir alternatif, Türkiye ile bütün devletler arasında, eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde ticari, ekonomik, bilimsel-teknik, kültürel ilişkilerinin geliştirilmesine ve Türkiye'nin dünya ölçüsündeki yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurulması çabalarına katkıda bulunmasına hizmet edecektir. Bunun tersi de doğrudur.

Açık ki, böylesi önlemlere dayanacak bir alternatif, ancak Türk ve Kürt halkının güvenliği ile birlikte düşünülerek gerçekleştirilebilir. Kürt halkının varlığının tanınması ve demokratik haklarının sağlanması, her iki halkı da emperyalizme ve her türlü emperyalist komploya karşı koruyacaktır ve bu sorun gerektireceği Türkiye'nin dış sorunlara sürüklenmesini önleyecektir.

Böylesi önlemlere dayanacak bir alternatif, ancak ülkede güçlü bir barış hareketinin gelişmesiyle güvence altına alınabilir. Güçlü bir barış hareketi, halkın barışçı dış politikaya aktif katılımının ve hükümetleri denetleyebilmesinin etkin aracı olacaktır.

SONUÇ

TKP MK'nin Kasım 1985'deki 5. Plenumunda kabul edilen "TKP'nin Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi" yaşamaya geçtiğinde,

- Türkiye'ye yönelik savaş tehlikesi uzaklaştırılacak, ülkemizin tüm komşularıyla barış içinde yanyana yaşaması sağlanacak ve Türkiye Ortadoğu'da ve dünyada uluslararası durumun iyileşmesine katkıda bulunur duruma gelecektir.

- Türkiye bugünkü, kimseye güven vermeyen, kendisi kimseye güven duymayan durumdan ve uluslararası platformlarda düştüğü yalnızlıktan kurtulacak, ülkemiz dünya devletler topluluğunda saygın ve onurlu bir yer alacaktır.

- Ülkemize, ulusal bağımsızlığımıza ve ulusal egemenliğimize yönelebilecek tehdit ve saldırıları geri püskürtmeye yetenekli, halkın desteğine sahip sağlam bir savunma gücü oluşacaktır.

- Ulusal savunmanın ihtiyaçları ekonomik kalkınmayı ve halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesini engellemeden ve bağımsızlığa zarar vermeden görece düşük bir maliyetle karşılanabilecektir.

TKP, bütün barış ve demokrasi güçlerini, tüm yurtsavcıları bu alternatif tartışmaya ve bu istemler için bugünden ortak savaşıma çağırıyor.

TKP, demokratik bir hükümetin ilk günden itibaren bu istemleri yaşamaya geçmesi için mücadele edecektir.

Muhabirlerimiz bildiriyor

PTT emekçileri soruyor

G.M./İzmir

Bizler Telefon Baş Müdürlüğünde, ya da bölge baş müdürlüklerinde çalışan tesisatçı, tesisatçı yardımcısı, hat bakıcısı vb. kadrolarda görev yapan elemanlar Türkiye çapında sayımız 24-25 bin buluyor. Görevimiz kısaca, Türkiye'nin yurt içi ve dışı haberleşmesini sağlamak ve devam ettirmektir.

Çalışma koşullarımıza gelince... Son derece ağır şartlarda çalıştırıyoruz. Bazen yeraltında pislik dolu fosforik çukurlarda, bazen mahallelerde direklerin üzerinde, bazen de bir blokun merd-

venlerinde çalıştırıyoruz. Saatlerce, bazen 24 saat çalıştığımız bile olur. Çalışma süremizin sınırsız olmasına karşın elimize geçen ücret son derece kırılgan bir rakamdır. Fazla mesai karşılığında ise 563 lira 20 kuruştur elimize geçen. Yarem kilo el bile etmez bu para. Üstelik yaptığımız bu ağır işlere karşılık memur statüsünde görev yapıyoruz.

1976 yılında çıkarılan bir yasa ile işçi statüsüne alınmıştık. Bizler işçi olmanın sevinciyle hemen sendikalaşmaya girdik. Ancak daha

sonra çıkarılan yasa yürürlüğe koymadığı gibi, çeşitli baskılarla yüzüze geldik. Pekçok arkadaşımız ya işten atıldı, ya da sürüldü.

Şimdi ise daha antidemokratik bir uygulamayla karşı karşıyayız. Başbakanlığın tebliğine göre bundan böyle kamu kurum ve kuruluşlarına sözleşmeli personel alınacak. Sözleşme süresi yeni girecekler için altı ay, eski personel için ise 1 yıl olacak. Çalışma süresi sınırsız, ek mesai yok. Kıdem tazminatı, ihbar tazminatı yok, sosyal hak yok. 13 yıllık işçi bile sözleşme imzalamak zorunda. Bu uygulamaya zaten ağır olan çalışma koşullarımıza daha da ağır laştıracak. Bugün patronların ağzından çıkan her söz yasa olarak çıkıyor karşımıza. Tüm bunlar karşısında bir kez daha soruyoruz: Nerede eşitlik, nerede sosyal adalet, nerede demokrasi?

DAYANIŞMA

B.Y./Çorum

Hükümet, patronlar emekçilerin her türlü sosyal güvencesini yoketmek isterken, işçiler buna karşı dayanışma ruhunu yükseltiyorlar. Bunun en güzel bir örneğini Çorum'da 50 km uzaklıktaki kömür ocaklarında çalışan işçiler veriyorlar.

Kömür ocaklarında çalışan 1500 kadar işçi, aralarında topladıkları 700-800 bin lira tutarındaki parayı, ölen işçi arkadaşın ailesine verdiler. Bu dayanışmayı hiçbir zorlama olmadan istisnasız yitirdikleri tüm işçi arkadaşlarının aileleri için gösteriyorlar. Yalnızca bu son görevi yerine getirmek için değil, y aşamın her alanında, her anında dayanışma içinde olmalıyız.

101 aileyi kışın ortasında sokağa attılar

A.Ö./İstanbul

Burası İstanbul, Fatih Çukurbostan. Kasım ayının soğukunda, Çukurbostan'da 101 konut yaktı.

Fatih Belediye Başkanı Yetkin Gündüz'ün açıklamasına göre, 1984 yılında hazırlanan inşaat planı gereği Çukurbostan'daki evlerin yıkılmasına karar verilmiş. Amaç yıkımdan sonra ortaya çıkacak alana sürekli bir pazar yeri kurmaktır.

Eski Cibeli sığma fabrikasında işçi olarak çalışan bir kadın, yakın diyim şöyle anlatıyor: "Daha iyim başlanmadan Belediye Başkanı hepimizi Topkapı'daki sosyal meskenlere yerleştireceğine şeref sözü verdi. Ama bu sözden öteye gitmedi. Evlerimize bağışın altında para verdikleri yetmiyormuş gibi şimdi sokakta kaldık. Kariyerim gidip de yandığımızda ise, Parklar başkanı emrinde, Büyükbeyli Fatih Parkına yedeksinler" diyerek bizi yüzüzcü geri çevirdi. Evlerimize ne kaçak inşaat ne de geçekendi. Dayadılar makineleri kapıma çıkıp diyorlar. Kendi evlerimizi kendimize yaktırıyorlar. Üstelik bu sorumuzu gazetelere gidip anlatmayalım diye de sürekli tehdit ediyorlar."

50 yaşlarında bir inşaat işçisi de yıkıma uğru olarak şunları söylüyordu: "Lağınlar sokaklara akıyor. Çocuklarımız piknik içinde oynuyor. Afganistan'dan gelenlere devlet tutup ev verdi, para verdi. Biz yıllardır vergimizi verdik, askerliğe gittik. Şimdi ise evimizi başımıza yıkıyorlar. Biz bu ülkenin yurttaşı değiliz miyiz?"

Kışın ortasında evsiz-barksız bırakılan, çolak-cocuğuyla sokakta titreyen 101 aile ANAP'lı Belediye Başkanı Yetkin Gündüz'e ateş puskuruyor.

Tam 5 milyar liralık yağma

E.Yürekli/G.Antep

Vergi yükünü emekçilerin sırtına bindiren Özal hükümeti, topladıkları bu vergilerden de ucuz kredi, devlet yardımı, ya da yatırıma tevik primi adı altında parabelarına aktarmaya devam ediyor. Bu "el kesesinden büyük" yapan parabelarının kentimizdeki örneklerinden biri de Mustafa Şahin'dir.

M. Şahin 1977 yıla kadar fütük alını-yatırıma uğrayan sıradan bir tüccardı. 1979 yılında ilan edilen sıkıyönetim sonrası M. Şahin, resmi dairelerde, kurum ve kuruluşlarda "hataı sayılır" kişilerden biri oldu. Bunda 1980-1983 yılları arasında bölgede sıkıyönetim komutanlığı

yapan, silah kaçakçılığında adı rüsvet olaylarına karışan general Şahabetin Balkan'ın "katkısı" büyüktür.

Sıkıyönetim komutanı ile olan ilişkiler süresinde M. Şahin "ih-yacı-ithalci" alanında önemli bir sermaye birikimi elde etti. Bu yıllarda en çok vergi verenler arasında gösterildiği için de Gaziantep Ticaret ve Sanayi odasında birçok başkan da kaldığı bir törenle kendisine bir de plaket verildi. M. Şahin, Ticaret borsasındaki seçimde de ANAP listesinden başkanlık elde etti.

Özal'ın ABD ve Üçüncü dünya ülkelerindeki heyet içinde de yer alan Şahin üç yıldır vergi rekortmenleri arasında yer almış olmasına karşın son olarak vergi dairesine zarat ettiği bildirildi. Bunun nedeni hemin ortaya çıkıyor. Üretici köylünün alacağı bir deketen, işçilerin birikmiş haklarını vermeyen Özal hükümeti M. Şahin'e tam 5 milyar liralık karışık devlet yardımı sağladı. Hiçbir yetkili bu vergi rekortmeni inketir neden böyle emden zaratı geçtiğini soruyormuş. Gaziantep'te herkes bu 5 milyarlık "karışık devlet yardımı"nda, kardeşine de hakaret kazandı sağlama olan M. Şahin'i parmağı okuduğunu biliyor.

Öğrenciler rektörden hesap sordular

A.H.Tektir/İzmir

Rektör Şahmet Akgün, 2-3 Aralık'ta Ege Üniversitesine geldiğinde okul antilinde öğrencilerle bir toplantı düzenledi.

Toplantıda öğrenciler sorunlarını ve istemlerini birbiri sıralamaktan çekinmediler. Yemekhanede tablodan 100 liradan 200 liraya çıkmış, kalitenin ise eskide daha da düşmüş olmanı, tüm öğrencilerin ortak şikayeti konusuydu. Bunu rektör, "Kulağımıza, yemek yenmeyeceği, boykota gidileceği haberleri vardı. Bu hiç hoş değil, artı-yettir" diyerek tehditle karşılamayı denedi. Ancak bir öğrenci, yasal olarak kurulmuş olan öğrenci derneğine okulda yer verilmesi için başvurduğumu, rektörlüğün 2 aylık yanıt verme

süresinin dolmuş olmasına karşın, hâlâ olumlu yada olumsuz bir yanıt vermediğini hatırlatarak şöyle dedi: "Neçin 3 aydır başvurumuza yanıt vermiyorsunuz? Madem iyi niyetten söz ediyorsunuz, işte biz gayet iyi niyetliyiz. Siz sorularımıza çözmek için geldim diyorsunuz. Eğer gerçekten iyi niyetliyseniz, derneğimizin başvurularına olumlu yanıt verin." Bu konuşma öğrenci de, "Rektörlüğün bu tutumu kayıdır. Bizim öylece beklememizi istiyorsunuz. Ama siz isterseniz de istemeseniz de çalışmalar yürüyecektir" dedi.

Rektör tüm kaisir çekilerek karşısında kırmızı zamlan "ben hay-kıkuçu değilim" diye sınırlıyor, kışın ortasında

yaladığı gibi göstermeye kalkışarak tehditte bulurmayı denedi.

Rektör, toplantıdan "amuduğunu" bulamadı. Suçun, sinirli, "evet efendimci" bir öğrenci kitre beklerken, karşısında sorularına binlerce sahifeli çıkan üniversitedeki kötü koşulları, antidemokratik uygulamaları cesaretle eleştiren, karaközü öğrenciler buldu. Toplantı gerçekleştiren rektörden bir "hesap sorunu" toplantıya dönüştü.

haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açıkça vuran, gizli kalmaması gereken bölümlere yer vermemenizi rica ederiz.

Yazışma adresimiz: BOX 16 367 B 103 27 Stockholm-İSVEÇ

İŞTEN ÇIKARMALAR DURDURULMALIDIR!

•Ayşe ÇİMEN

Özal hükümeti, 4 milyon işsizini cayır cayır yandırdığı işsizlik kazanını şimdi daha da harlayacak yasaları çıkarıyor. Önce emeklilik yasasını yükselten yasa çıkarıldı. Şimdi Kıdem Tazminatı Fonu Yasası gündemde. Bu iki yasanın bir-biri ardından çıkarılmak için hazırlanmış olması bile Özal hükümetinin sinsi planını açığa vuruyor. Bir yandan emeklilik yasası yükseltilerek, işçilerin kıdem tazminat haklarını, emeklilik haklarını almaları mezara bırakılıyor. Öte yandan, Kıdem Tazminatı Fonu Yasasıyla iş güvencesi ortadan kaldırılıyor, toplu işten atmalara kapılar ardına kadar açılıyor. TİSK Genel Sekreteri Kubilay Atasayar, bu yasa çıkınca yapacaklarını şöyle açığa vuruyor: "Biz bu girişimin yanındayız. Kıdem tazminatı işverenler için büyük bir yük oluyor. Böylece toplu işten çıkarmalar da, ya da başka durumlarda kıdem tazminatı yükü kalkmış olacak."

Olacaklar bellidir! Diktatörlük 6. yılında da, ülkede gittikçe derinleşen ekonomik bunalımın yükünü emekçilerin sırtına daha fazla yükleyecektir. Asgari ücretin de altında "mini ücretler" icadederek, kamu işyerlerinde "sozleşmeli personel" statüsü getirerek, ve şimdi de Kıdem Tazminatı Fonu Yasasını çıkartarak, genel ücret düzeyini daha da aşağı çekecektir. Diren-

mek isteyen işçiler ise, önlerinde hiçbir yasal engel ve sınırlarında yük kalmamış olan patronlar tarafından kapı önüne konulmakla tehdit edileceklerdir. İşsizlik en büyük tehdit olarak işçilerin karşısına dikilmiştir. Bir işçi arkadaşımız şöyle yazıyor: "Yeni toplu sözleşmelerin yaklaştığı bir dönemde işçiler yeni kazanımları ve bunları nasıl elde edebiliriz diye düşüneceği yerde, yarı işten kalacak mıyım, yoksa gidecek miyim sorusuyla karşı karşıya kalıyor." Evet, doğrudur. Özal hükümeti de bütün planlarını bunun üstüne kurmuştur. Amaçları işçi sınıfının sendikal ve demokratik hakları için mücadelelerini durdurmak.

Evet, yasalar onlardan yana. Evet, bu yasalar elimizi kolumuzu bağlıyor. Ama o zincirleri çözmek de yalnız bizim elimizdedir. O zincirleri bağlayanlar çözmeyeceğine göre biz çözeceğiz. Çözmenin yolunu bulacağız. Türkiye işçi sınıfını kendi tarihsel deneyiminden, Sarıhanlı mitinglerinden, Kavel direnişinden, DISK'in şanlı geleneklerinden kendi haklarını nasıl koruyarak alacağını, zincirleri nasıl kıracağını biliyor. Bunun yolu direnmektir, bunun yolu birleşmek, eyleme geçmektir. İki ay boyunca "iş güvencesi" maddesini toplu sözleşmeye yazdırmak için direnen, grev hakkını zorlayarak kullanan Birleşik Alman Fabrikaları'nın 440 yığıt işçisinin açtığı yol-

dan yürümektir.

Bu yıl içinde kamu ve özel sektöründe 500 bini aşkın işçinin toplu sözleşmesi yenilenecektir. Patronlara işten atmalar konusunda tanınan haklar, 6 yılda taş üstüne taş konmayan, yatırım yapmayan Türkiye'de işsizliğin ulaştığı dev boyutlar toplu sözleşmelerde iş güvencesini sağlama hedefini birinci madde haline getiriyor. İşçilerin işten atılma korkusu içinde hiçbir hakkını isteyemez durumda kalmasını önlemenin yolu, onların öncelikle iş güvencesi için savaşıma atılmasıdır. Her sendikası toplu sözleşmelerde temel istem olarak bunu öne sürmelidir.

İşçiler ve sendikalar işten atılmaları durdurmak için seferber olmalı; Türk-İş ve bütün sendikalar Kıdem Tazminatı Fonu Yasasını önlemek için bütün olanakları kullanmalıdır.

İşte örnek çalışma anlayışı!

Bu sayfa 2'de

ucundan da olsa, hem parti merkezinin çağrısını aynen tekrarlama ile yetinmek yerine, bunu kendi somut çalışma alanına, çevresine nasıl taşıyacağını, benimsediğini düşünmüştür. Hem de yalnızca, kendi potansiyellerini değil, daha geniş kesimleri de işin içine alma, herkeste geçirme hedefini gözlemişti.

İşte, bugün bize gerekli olan çalışma anlayışı budur. Ulusal Konferansımıza bu yoldan hazırlanacak 62 Ulemimizin kaderini kendi eline alacak ve değiş-tiren güç bu yoldan yaratacağız!

Kürt köylülerini kalkan olarak öne sürüyorlar

Zordesti BESE/Diyarbakır

Diyarbakır'ın Hani, Çermik ve Cüngüş ilçeleriyle köylerinde yoğun operasyonlar yapılıyor. Dağlık yörelerdeki köylerde operasyonların çok daha yoğun olduğu gözleniyor. Buralarda sürdürülen operasyonlarda Kürt köylüleri komandoların önüne sürülüyor. Böylece köylüler kalkan olarak kullanılıyor. Bu yolla, çıkabilecek herhangi bir çatışma "teröristler köylülere ateş açtı" şeklinde yanıltılmak isteniyor. Halk bu tutumu nefretle karşılıyor.

Kimi köylerde komandolar önce köyün yetişkin halkını bir tarafa topluyor, muhtarlığa zorluyorlar. Olumlu yanıt alamayınca okula gidip öğrencilere "çevrede silahlı kimse gördünüz mü?" diye soruyorlar. Av mevsimi olması nedeniyle çevrede av tüfeğiyle dolanan pek çok kişiyle karşılaşan çocuklar bu soruyu, "gördük" diye yanıtlıyorlar. Bu bahane edilerek köy halkı güvenlik güçlerini aldatmak suçlamasıyla dayaktan geçiriliyor.

Bu operasyonlar Adıyaman, Elazığ ve Diyarbakır'dan getirilen özel komando birlikleri eliyle yürütülüyor. Bu birlikler Karakaya Barajı yapımında çalışan işçilerin kaldığı yerlerde konaklıyor, aynı yerde yemek yiyorlar. Komandolar işçileri de baskı altında tutuyorlar.

Hani, Çermik ve Cüngüş yörelerinde operasyonların çok yoğun sürdürülmesi nedeniyle çok sayıda yurttaş köyünü terketmek zorunda kalıyor. Bunların önemli bir kısmı Diyarbakır merkezine yerleşmeye çalışıyorlar. Bu ailelerle birlikte çok sayıda çocuğun da ilkokullara nakli yapılıyor. Bu yüzden de bir çok sorunla karşılaşılıyor.

Diyarbakır merkezinde yapılan arama-tarama operasyonları biçim değiştirdi. Polis yasasının yürürlüğe konmasından sonra kalabalık polis gruplarının sık sık yinedeği arama-taramalar, şimdilik yerini sivil polislerin faaliyetlerine bıraktı. 4-5 sivil polis ellerinde defterlerle kahvelere giriyor, herkesten kimliklerini alıyor ve isimleri ellerindeki listelerle karşılaştırıyorlar. İstediklerini "aranyorsun" diyerek götürüyorlar. Aynı uygulama Ergani ve Silvan gibi ilçelerde de sürdürülüyor.

Öte yandan TKP Diyarbakır davasında çarptırıldıkları ağır hapis ceza sürelerini doldurduktan halde tutuklular tahliye edilmiyor. Tahliyelerin yerine getirilmesi için yapılan başvurular "yararlıyız kararı belli olmadığı" gerekçeyle reddediliyor. 195 kişinin yargılandığı TKP Diyarbakır davası 8 Haziran 1984 günü sona ermiş 100 yurtsever (Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantev.org>) çarptırılmıştı.

LIBYA BAGIMSIZ VE EGEMEN BİR DEVLETTİR!

Bu sayfa 1'de

kan askerleri için silah depoları ve kıyılar olarak gören politikasına karşı çıkıyorlar. 21 yüzyıla 14 yıl kala, yeryüzündeki devletlerin çoğunluğu, halkların tümü, kendi yazgılarını egemence belirlemek, dostlarını kendileri seçmek, nasıl bir yol izleyeceklerini ABD'ye sormadan kararlaştırmak niyetindedir.

ABD'nin hegemonyacı politikası, işte bu nesnel olgıyla çatışıyor. Amerikan politikasının Ortadoğu'da da tıkanmasının, "imparator'un uç beyi" İsrail'in daha da yalıtılmasının nedeni, budur.

Bu olgu karşısında ABD ne yapıyor? O, bu durumdan çıkış yolunu, devlet terörizminde, kaba kuvvet kullanmada, militarizmi körüklemekte, daha fazla silahlanmada görüyor. Devletleri, kendince ikre ayırıyor "Kullar" ve "münafıklar". "Kullar"ın durumunun nasıl olduğu, Türkiye'den bellidir. "Münafık"lara karşı ise, her yolla işlerine kanama, onlara karşı ilan edilmemiş anayasalar açma, gazli-çapık yökü eylemler yürütme, devlet terörizmi uygulama yoluna gidiyor. Ülkeler arasındaki gerginlikleri kızıştırıyor, bölgelerdeki gelişimlikleri en uç noktaya verdiriyor, milyonlarca, milyarlarca insanın, dünyanın kaderiyle oynamaya kalkıyor.

Libya ötesi bir ABD-İsrail saldırısına karşı...

Militarizmin egemenliğine son verebilmek için

• Doğan DİNC

Diktatör Evren hâlâ ne kadar ısrar ediyor otursa olsun, "demokrasiye döndük, dönüyoruz" demagojisi hiç kimseyi kandırmadı. Bu demagoji o kadar inandırıcılıktan yoksundur ki, diktatörlüğe muhalefetin bir kanadını, DYF'yi uzlaştırmaya çalışan Nazlı Ilıcak gibileri bile "braktık gittik sözü yanlış, Evren Cumhurbaşkanlığı makamında oturuyor, erkadaşları Cumhurbaşkanlığı konseyi üyesi olarak duruyorlar" demek zorunda kaldılar. Doğru Yol Partisi liderleri ise, Evren'in bir yandan "12 Eylül ihtilali olsaydı bırakıp gider miydik?" türünden sözleriyle, "Anayasaya dokunamazsın" türünden sözleri arasındaki eğlenceli çelişkiye dikkat çekiyor, "çekilip gidince cumhurbaşkanı mı olunuyor?" diye soruyorlar. Şimdi artık gündemde olan, demokrasinin gerçekten kazanılması için diktatörlüğe bütün kurumlarıyla son verilmesi zorunluluğunun benimsenmesi ve bu konuda tüm muhalefet güçlerinin fâkr birliğine varmalarıdır.

Diktatörlük sona ermemi! İster üniformalı olsun, ister üniformasız, generaller çekip gitmeli! Ama nasıl?

ORDUNUN "ASLI" VE "TALI" GÖREVLERİ

Bu konu tartışılırken, kullanılan kavimlere, tanımlara yakından bakmak, bunların içeriklerini iyice mantığın süzgecinden geçirmek gerekiyor. Örneğin "ordunun asli görevine geri dönmek" istemini ele alalım. Hemen tüm muhalefetin benimsediği bu istem, açıkça Türkiye'de demokrasinin kurulması, bunun önündeki engelin ortadan kaldırılması için ordunun politik yaşama ince olsun, kaba olsun katkısının önüne geçilmesi gerektiğini ifade ediyor. Ama kuşkusuz "ordunun asli görevi" tanımlamasının bugün ne anlam ifade ettiğini, 12 Eylül'den sonra halka zorbalıkla dayatılan Anayasa'da ordunun "asli" ve "tali" görevlerinin nasıl tanımlandığını ne gibi kurumlarda, ne gibi araç ve yöntemlerle işlendiğini iyice bilmek ve bu iyniyetli istemi amacına uygun bir içerik ve biçimde yeniden formüle etmek zorunludur.

Bize göre, ordunun "asli" ya da "tali" değil, tek bir görevi olmalıdır. Bu görev, yurt savunmasını gerektirdiği gibi yerine getirebilmektir. Bugün ise ordu kendisine ABD ve militarist generaller tarafından yüklenmiş başka "görevler" nedeniyle, bırakalım yurt savunmasını yerine getirebilmeyi, ulusal güvenliğı tehlikeye atan bir konuma getirilmiştir. 1982 Anayasası ile, işbirlikçi oligarşinin, yani işbirlikçi vurguncu tekellerin, Pentagonla bağlı militarist generallerin, IMF'ye ve işbirlikçi tekellere bağı kimi yüksek bürokrasinin ülediği doğrultuda orduya içeride halka, dışarda komşularımıza

karşı saldırgan görevler biçilmiştir. Ordu üst kademesi, Genel Kurmay, Türkiye'nin politik yaşamında en etkin bir konuma getirilmiştir. Sessizliğinden demokratik kısıt unsurleriyle sağlanmış büyük ve silahlı bir güç, Genel Kurmay eliyle, ordu başları eliyle oligarşinin ve ABD emperyalizminin hizmetine sunulmuştur.

YÜRÜTMEDE, YARGIDA VE YASAMADA

Örneğin Milli Güvenlik Kurulu, 1982 Anayasasındaki bu anlamda önemli kurumlardan birisidir. 1961 Anayasasında bir danışma organı olarak yer alan MGK, sınır ka olsa demokratik bir içeriğe sahip olan Anayasa nedeniyle egemen güçlerin kendisinden istediği işlevleri tam olarak yerine getiremiyordu. 1982 Anayasasıyla durum kökten değişmiştir. Şimdi MGK, özellikle tekeline aldığı konularla Türkiye'nin geleceğini belirleyen, Parlatmentonun da üstünde bir katar ve yürütme organıdır.

Yalnız yürütmede değil, yargıda da Türkiye'nin geleceği ile ilgili politik tartışmalar ve çabalar suç olarak tanımlanmış, Genel Kurmay'ın açık denetimindeki özel mahkemelerin ilgi alanına sokulmuştur. DGM'lerde emir komuta altında görev yapan askeri hakimler, savcılar görevlendirilmiştir. Bu mahkemelerin ölçütleri ve yargılama yöntemleri de tipki kendileri gibi özeldir. DGM savcılarının süyünelim savcılarının mantığı ile düşündükleri ve davrandıkları ise DGM'lerin şu kısa tarihinde kanıtlanmış gerçeklerdir.

Yasama organının, parlatmentonun bugünkü halini herkes biliyor. Ülkemiz aleyhine, hakimiz aleyhine yasaların, kararların bu meclisten geçiş hızı rekor ölçülere vardı. Önümüzdeki yıllarda yasama organına, TBMM'ne halkın redesine bir ölçüde yansıyacağı varsayılabilir, 1982 Anayasası'nın çizdiği çerçeve ve Genel Kurmay'ın, Milli Güvenlik Kurulu'nun zorbeliği bu organı işlevsiz kılmayacak mı?

12 Eylül'den bu yana Türkiye ABD ilişkilerindeki gelişmelerle, dış politikada tümüyle Amerikancı bir çizgiin egemen olmasıyla da ordunun yurt savunması görevine dönmesi engelleniyor. Gelişmeler, "ordunun asli görevinin" ivedilikle tartışılmasını gerektiriyor. Hangi görevine geri dönecek ordu? Diktatörlüğe sorsanız, ordunun "asli" görevi NATO ve ABD çıkarlarını bölgede savunmaktır. "Tali" görevi memleket içinde emperyalizme, işbirlikçilere ve düzene karşı çıkantarı "hıza sokmaktır". Açık ortada ki ordunun gerçekten yurt savunmasını yapabilmesi bu "asli" ve "tali" görevlerin reddedilmesine, ülkemizin ABD'nin idari katarolu olması gerektiği tezine karşı çıkmaya, ABD üslerinin sökülüp alınmasını ısrarla istemeye ve gerçekleştirmeye, ABD'ye

yeni yeni kolaylıklar sağlanmasını engellemeye bağlıdır, 1982 Anayasası'nın iptal edilmesine ve yeni bir anayasanın hazırlanmasına, ülkemizde demokrasinin gerçekten kurulmasına bağlıdır.

MİLİTARİZME SON!

Bir başka tanımlama bir başka istem üzerinde de duralım. Bu istem yine hemen tüm muhalefet güçlerinin ortaklaşa savundukları militarizmin egemenliğine son verilmesi istemidir. Bu istem de diktatörlüğe son verilmesi ve bir daha ordu başlarının politik yaşama katılmalarının köklü bir biçimde önlenmesi isteminin bir başka ifadesi oluyor.

"Ordunun asli görevlerine dönmek" istemi konusunda göstermemiz gereken titizliği burada da göstermeliyiz. Nedir militarizm? Generallerin üniformalarında, apoletlerinde mi vücut buluyor? Turgut Özal'ın silindir şapkasında, silah ticaretine soyunan holding sahiplerinin papyon kravatlarında militarizm yok mu?

Militarizm, gücünü silahtan alan, tekeller için canını dişine takan, gönüllü ve kilitli emperyalistlere ve işbirlikçilerine teslim etmiş üniformadır. Militarizm, silindir şapka ve frakla, üniformaya kokartla emperyalizme hizmetlerini sunan, sosyal politik gelişmeye ket vurmak için zorbalığın her türlü deneyen halk düşmanlığıdır. Militarizm bugün ülkemizde diktatörlüğün her türlü işlem ve eyleminde, askersel sanayi kompleksi yaratma çabalarında cisimleniyor. Bugünlerde hazırlıkları yürütülen sözümüne "ulusal savunma sanayisi" oluşturma çabalarında gizleniyor.

12 EYLÜL ÖNCESİNE DÖNMEMEK, 12 EYLÜLÜ YENİDEN YAŞAMAK İÇİN

Ordunun yurt savunması görevini hakkıyla yapabilmesi için, demokrasinin kazanılması ve geliştirilebilmesi için anayasa değişikliği ihtimlerinde ısrarlı olmak gerekiyor. Türkiye'nin yeni bir anayasaya ihtiyacı var. Yeni seçimlere, yeni parlatmentoya, yeni hükümete, yeni cumhurbaşkanına ihtiyacı var. 12 Eylül öncesine dönmek, yeniden 12 Eylül'ü yaşamamak için hâlâ işkence ve zorbalıkla hüküm süren 12 Eylülcülerin hak ettikleri cezalara çarptırılmaları zorunludur. Demokrasinin iki de bir ordu başları eliyle kazaya uğratılmasını istemeyenler, silahlı kuvvetlerin militarist sivil ve askerlerin tasallutundan kurtarılmasının, ordunun halka karşı kullanılmasına en bapta yurtsever subay ve erlerin karga çakılabilmesinin çarelerini düşünmek, bunun gereklerini yerine getirebilmektir.

Bunun yolu, her şeyden önce militarist sivil ve askerlere, yurtsever sivil ve askerlerin hep birlikte karşı koymalarıdır.